

DZIURECZKA (10) *sb f*

Teksty nie oznaczają é; a jasne.

sg N dziureczka (1). ◊ *A* dziureczkę (2). ◊ *I* dziureczką (1). ◊ *pl A* dziureczki (5). ◊ *L* dziureczk(a)ch (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „dziurka” (10) :

1. *Bardzo mały otwór (4) :* Race ták dźiáć/ nákręc trąbek pápirowych w formie ná to vczynioney/ záwięzuy na końcu káżdą/ iżby thylko dźiureczká máła zořtáć *BielSpr* 74; w káżdą rurkę włożyć dwa głoty żelázá/ y zálitowác Słofarz ma obá końcá/ á w poyrśrodku ma wytrzeć dźiureczkę [!] máłą/ ktorą po źiarnku prochu rufzniczn⁸⁰ ma nátykác *BielSpr* 74, 63.

Zwrot: »wypatrzeć dziureczką« (1): Iozeph ten będąc v tego Pátryárchy pierwfzym przyaćielem/ wypatrzył máłą dźiureczką/ y widział ífz fię ochrcić/ y bryłę wielką złotá Biřkupowi dał *SkarŻyw* 457.

2. *Kanalik, przewód bardzo cienki (w ciele ludzkim lub w roślinach); caulae corporis, caverna, cavernula, fistula, foramen milii magnitudine, meatus articularis, porus, spiramen Cn (6) :* á bowiem to ziele rořpáďza wilkoćci wnątrzne y podnofi ie ku głowie ápotem ony vilkoćci wchodzą w dziureczki głowy/ ktore napęlniaią a zacziřkaią *FalZioł* I 8c; Sama w tobie Manna ieřt niebarzo biała á wpořrodkhu dźiureczkhi ma *FalZioł* III 4d, I 27d, 152b.

a. *Pory [w pl] (2) :* Theż ciało czyni gładkie gdy fie łokiem tego giru namażelz/ ábowiem dziureczki kthore bywaią na ćiele zamyka zatula/ ářtąd [!] ciało czyni gładźze. *FalZioł* I 96b; Piąte dla gruboćci y z ciřnienia ciała/ abowiem zacifńione w dziureczkach ciało/ ani pari z fiebie: nie wypuřzcza *FalZioł* V 27v.

[*Wyrażenie:* »dziureczki potne« (1): [gir] dziureczki pothne w řkorze zamyka y záthuła/ á řthąd ciało czyni gładźze *SienHerb* 117b. *Cf FalZioł* I 96b.]

Synonim: 2.a. pory.

Cf DZIURKA